

nych, za usługi położone w obronie Ojczyzny. Aktu tego dokonał dowódca O. K., generał porucznik Jędrzejowski w imieniu Naczelnego Wodza.

Uroczystość odbyła się o godzinie dziesiątej rano przy udziale jenerality, przedstawicieli komendy miasta, kompanii honorowej 19 p. p. oraz zgromadzonej dokoła publiczności.

Po odegraniu hymnu narodowego przez orkiestrę 19 p. p. jędrzejowski przypiął krzyże „Virtuti militari” pułk. Jasińskiemu Albinowi, ks. prof. dr. Tarnowskiemu, Mieczysławowi. Krzyże zaś Walecznych: inż. Lewickiemu Józefowi, k.p. Iwaszkiewiczowi Adamowi, rotm. Nittmanowi Tadeuszowi, ppor. Gecowskiemu Tadeuszowi, ppor. Kubiakowi Maks., ppor. Grodzickiemu Zygmuntowi, ppor. Grotowskiemu Edwardowi, odznaczenia dla nie żyjącego już wachmistrza Winnickiego Kazimierza wręczył zaś rodzinie. Kompania honorowa sprezentowała broni, w końcu zaś przedefilowała przed odznaczonymi przy dźwiękach orkiestry.

W trzechsetną rocznicę urodzin Molière'a.

Trzechsetną rocznicę urodzin ojca komedii francuskiej, niezrównanego Molière'a, obchodziła Francja w dniu 15. stycznia i następnych jako święto narodowe, w którym wzięli udział przedstawiciele całego kulturalnego świata. Reprezentowanych było czterdzieści pięć państw obu półkuli.

W trzechsetną rocznicę urodzin Molière'a: Portret Molière'a. pędzla Miquarda'a, w zamku Chantilly.

Paryż przysposobił się należycie do uroczystego obchodu, celem uczczenia pamięci Molière'a. Dzień narodzin jego nie jest dotąd ustalony, że zaś dn. 15-go b. m. upłynęło lat 300 od dnia chrztu Jana Baptysty Poquelin'a, tak bowiem brzmi właściwe nazwisko wielkiego pisarza, postanowiono ten dzień uważać za datę rocznicową.

Lwia część uroczystości przypadła w udziale Komedii Francuskiej, zwanej też we Francji powszechnie „Domem Molière'a”. Już od lat dwóch dyrekcja tego teatru poświęcała znaczną część zysków na przygotowania z obchodem związane i postanowiła wystawić 26 sztuk Molière'a, czyli wszystkie, z wyjątkiem pięciu czy sześciu prawie bezwartościowych. Przeważna część dzieł Molière'a, nie schodzi z repertuaru Komedii, są jednak takie, które po dziesięciokrotnych latach teraz dopiero wróci na scenę; „La princesse d'Elide” np. nie była grana od r. 1737; komedję „Les Fâcheux” wystawiano po raz ostatni przed laty 30 tu.

Program uroczystości, opracowany przez dyrekcję teatrów paryskich, przyjęty został przez ministra sztuk pięknych, p. Bérarda, i zapowiedział początek obchodu na d. 14 b. m. W dniu tym odbyło się w Sorbonie przyjęcie licznych delegacji cudzoziemskich; większość akademii, uniwersytetów i stowarzyszeń literackich wysłały swoich przedstawicieli. Uroczystemu zebraniu przewodniczył p. Millerand, zaś mowy wygłosili pp. Bérard, Emil Fabre i Robert de Flers.

Nazajutrz, w niedzielę 15-go, odbyły się widowiska bezpłatne w Komedii, w „Odeonie” i w „Vieux-Colombier”. W Komedii odegrano „Mieszczanin

szlachcicem”, — dla przedstawicieli państw zagranicznych. następnego dnia „Świętoszek” i „Pan de Pourceaugnac” dla uniwersytetu i szkół wyższych.

Projekt urządzenia widowiska w Wersalu upadł, wobec niemożliwości ogrzania wielkiej galeryi „des Glaces”; odbyło się natomiast przedstawienie w Luwrze, w sali Karyatyd.

Dnia 16 i 17 przeznaczono na ceremonie, urządzone przez miasto, główne licea i szkoły oraz inne inicjatywy prywatne. D. 19, Dyrekcja sztuk pięknych przyjmowała delegacje oraz artystów Komedii Francuskiej.

i parlamentarzysta polski, ostatnio kierownik Tymczasowego Wydziału Samorządowego w Małopolsce, hr. Zygmunt Lasocki.

Nowy nasz poseł we Wiedniu, politycznie przynależny do Polskiego Stronnictwa Ludowego, na każdym posterunku, jaki zajmował, umiał sobie zdobyć uznanie i sympatyę, a dowodem tego pożegnanie go w dniu 5. stycznia b. r. przez członków T. W. S., a następnie w dniu 7. stycznia, przez delegację urzędników tegoż Wydziału.

Hrabia Zygmunt Lasocki urodził się w r. 1867 w Brukseli. Po ukończeniu studiów uniwersyteckich

W służbie dla Ojczyzny: Generał por. Jędrzejowski w otoczeniu odznaczonych za męstwo i korpusu oficerskiego podczas defilady z okazji lwowskiej w dniu 15 stycznia b. r. Fot. M. Mütz, Lwów.

Wszystkie teatry w Paryżu, a nawet „musie halle” uczyły specjalnymi widowiskami również rocznicę genialnego pisarza.

W salach *Palais-Royal* otwarto wystawę Molirowską, celem upamiętnienia rocznicy wybitnego medalu pomysłu artysty rz. zbiera Prudhomme'a.

W uroczystościach Molirowskich wzięła udział i Polska przez wysłanie swej delegacji do Paryża oraz urządzając w Warszawie obchód, poświęcony pamięci wielkiego pisarza. Uroczystość odbyła się w auli uniwersytetu warszawskiego, za nicjonowana przez młodzież akademicką pod patronatem rektora i senatu. Na uroczystości byli przedstawiciele rządu, rektorowie, ucząca się młodzież wszystkich uczelni, kolonia francuska, grono osób ze świata naukowego i artystycznego stolicy. Słowo wstępne wypowiedział dr. Mann, poczem wygłoszono trzy odczyty poświęcone twórczości Molière'a.

Na zakończenie uroczystości rektor Uniwersytetu oznajmił, że prezydent ministrów Ponikowski złożył 300 tysięcy marek na stypendya dla studentów w dziedzinie literatury francuskiej.

Nasz poseł we Wiedniu

Posłem Rzeczypospolitej przy rządzie Niemieckiej Austrii zamianowany został wybitny polityk

i osiągnięciu stopnia doktora praw poświęcił się hr. Lasocki służbie administracyjno politycznej w Austrii, wstępując do Namieśtnictwa w Bernie na Morawach. Po mianowaniu Komisarzem powiatowym przydzielony został hr. Lasocki do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w Wiedniu, gdzie pracował lat kilka w Departamencie dla spraw galicyjskich. W r. 1906 na wniosek ówczesnego namiestnika hr. Andrzeja Potockiego przeszedł hr. Lasocki jako starosta na etat administracji politycznej Galicji, przy czem poruczono mu kierownictwo starostwa w Tarnobrzegu. Zetknawszy się na tym posterunku z ludnością wiejską, stał się hr. Lasocki jej gorącym orędownikiem, przez co zwrócił na siebie uwagę kierujących osób Polskiego Stronnictwa Ludowego, które coraz bardziej wówczas rosło w siłę, zwiastowała w Galicji zachodniej.

Hr. Lasocki należał do tych, którzy uważali utworzenie ludowcom, stojącym poza Kołem Polskiem, drogi do połączenia się z resztą stronnictw narodowych w parlamencie wiedeńskim w jedną solidarną reprezentację za najważniejszy postulat polityki naszej w zaborze austriackim.

Z chwilą, kiedy ludowcy ze Stapińskim na czele wstąpili do Koła Polskiego, rola ich dotychczasowa musiała się zmienić. Osiągnawszy po ciężkich walkach wybitne stanowisko na arenie parlamentarnej, musieli ludowcy przejść do polityki pozytywnej. Po-

W trzechsetną rocznicę urodzin Molière'a: Inicytorowie Wystawy Molirowskiej w nowych salach Komedii Francuskiej w Palais-Royal (E. Fabre, P. Léon, A. Rondel i J. Coust.